

Czwartek, 10 maja 2007 r.

P6_TA(2007)0184

Wkład przyszłej polityki regionalnej w zdolność innowacyjną UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie wkładu przyszłej polityki regionalnej w innowacyjne zdolności Unii Europejskiej (2006/2104(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 3, 158, 159 i 160 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności ⁽¹⁾ oraz sprostowanie do niego ⁽²⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1084/2006 z dnia 11 lipca 2006 r. ustanawiające Fundusz Spójności ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1080/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1081/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie europejskiego ugrupowania współpracy terytorialnej (EUWT) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2006/702/WE z dnia 6 października 2006 r. w sprawie strategicznych wytycznych Wspólnoty dla spójności ⁽⁷⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1982/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. dotyczącą siódmego programu ramowego Wspólnoty Europejskiej w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007-2013) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając decyzję nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 2006 r. ustanawiającą Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007-2013) ⁽⁹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2005 r. w sprawie nauki i technologii — kierunków polityki wspierania badań naukowych w Unii ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Polityka spójności wspierająca wzrost gospodarczy i zatrudnienie: Strategiczne wytyczne Wspólnoty na lata 2007-2013” (COM(2005)0299),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Wykorzystanie wiedzy w praktyce: Szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE” (COM(2006)0502),

⁽¹⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 25.

⁽²⁾ Dz.U. L 239 z 1.9.2006, str. 248.

⁽³⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 79.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 12.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 210 z 31.7.2006, str. 19.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 291 z 21.10.2006, str. 11.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 412 z 30.12.2006, str. 1.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, str. 15.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 320 E z 15.12.2005, str. 259.

Czwartek, 10 maja 2007 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Badania naukowe i innowacje jako inwestycje na rzecz wzrostu i zatrudnienia: wspólna koncepcja” (COM(2005)0488),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Polityka spójności i miasta: rola miast i aglomeracji w odniesieniu do wzrostu i zatrudnienia w regionach” (COM(2006)0385),
 - uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Trzecie sprawozdanie okresowe na temat spójności: W kierunku nowego partnerstwa na rzecz wzrostu, zatrudnienia i spójności” (COM(2005)0192),
 - uwzględniając wnioski Rady Europejskiej z Lizbony z 23 i 24 marca 2000 r.,
 - uwzględniając Europejską kartę małych przedsiębiorstw, przyjętą z zadowoleniem przez Radę Europejską w Santa Maria de Feira w dniach 19 i 20 czerwca 2000 r.,
 - uwzględniając komunikat Komisji na wiosenny szczyt Rady Europejskiej w 2006 r. zatytułowany „Czas wrzucić wyższy bieg. Nowe partnerstwo na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia” (COM(2006)0030),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Rady Europejskiej na nieformalne spotkanie w Lahti w dniu 20 października 2006 r. „Europa nowoczesna i sprzyjająca innowacjom” (COM(2006)0589),
 - uwzględniając komunikat Komisji do Rady Europejskiej „Kolejne kroki w kierunku utworzenia Europejskiego Instytutu Technologii” (COM(2006)0276),
 - uwzględniając komunikat Komisji „Regiony na rzecz Zmian Gospodarczych” (COM(2006)0675),
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji sporządzone przez niezależną grupę ekspertów ds. badań i rozwoju pod przewodnictwem Esko Aho, zatytułowane „Tworzenie innowacyjnej Europy” (styczeń 2006 r.), końcowe sprawozdanie Europejskiego Naukowego Gremium Doradczego (EURAB) zatytułowane „Stymulowanie regionalnego potencjału w zakresie badań i innowacji” (listopad 2005 r.) oraz dokument roboczy Komisji „Strategie i działania w dziedzinie innowacji: wyniki 15 lat doświadczeń na szczeblu regionalnym” (październik 2006 r.),
 - uwzględniając European Innovation Progress Report 2006 (TRENDCHART),
 - uwzględniając stanowiska i opinie Komitetu Regionów,
 - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju Regionalnego oraz opinię Komisji Budżetowej (A6-0096/2007),
- A. mając na uwadze, że polityka regionalna nie sprowadza się jedynie do zatwierdzania projektów i zarządzania funduszami strukturalnymi, ale również wpisuje się w budowanie zdolności innowacyjnych Unii Europejskiej rozumianych jako szereg komplementarnych działań o charakterze badawczo-technologicznym, prawno-finansowym, gospodarczo-handlowym, organizacyjno-administracyjnym, energetyczno-ekologicznym oraz edukacyjno-społecznym, zdrowotnym i kulturowym, służących faktycznej spójności Wspólnoty,
- B. mając na uwadze, że nakłady inwestycyjne same w sobie nie są gwarantem rozwoju, lecz stają się — poprzez stosowne obszary polityki oraz wspieranie prorozwojowych działań — niezbędnymi środkami ukierunkowanymi na jego materialną realizację,
- C. mając na uwadze, że zwiększanie zdolności innowacyjnych ma służyć zmniejszeniu dysproporcji między poszczególnymi regionami i tym samym realizacji zasady solidaryzmu społecznego i zharmonizowanego rozwoju,

Czwartek, 10 maja 2007 r.

- D. mając na uwadze, że to człowiek powinien być podmiotem wszelkich działań innowacyjnych, zaś jego pełny i harmonijny rozwój stanowi klucz do sukcesu w realizowaniu wszelkich polityk oraz to, że podstawą wszelkich działań podejmowanych przez UE powinno być szeroko rozumiane dobro (określane jakością i długością życia) jej mieszkańców, będących członkami wspólnot lokalnych i regionalnych, a zarazem obywatelami poszczególnych krajów członkowskich,
- E. mając na uwadze, że do fundamentalnych praw obywatelskich należy równość szans w dostępie do edukacji i kształcenia się na wszystkich poziomach oraz że istnieje konieczność rozwijania kształcenia ustawicznego oraz stwarzanie możliwości przekwalifikowywania się pracowników,
- F. mając na uwadze, że innowacyjność wewnątrz UE winna być rozumiana jako dynamiczny i interaktywny proces z udziałem różnych podmiotów, w tym również — zgodnie z zasadą subsydiarności — regionalnych oraz lokalnych,
- G. mając na uwadze, że innowacyjność może oznaczać także powrót do dobrych, sprawdzonych przez pokolenia praktyk oraz iż niekiedy może ona mieć charakter obejmujący jedynie określony region,
- H. mając na uwadze, że niektóre działania wymagają dużych nakładów finansowych, zaś inne tylko nowatorskich pomysłów oraz/lub tworzenia dobrego, zrozumiałego prawa, które będzie przestrzegane,
- I. mając na uwadze cel strategii lizbońskiej, jakim jest uczynienie z UE najbardziej konkurencyjnej gospodarki na świecie do roku 2010, między innymi poprzez osiągnięcie wydatków na badania i rozwój na zakładanym poziomie 3 % PKB oraz mając na uwadze konieczność aktywniejszego włączania ośrodków regionalnych i lokalnych w konkretną realizację celów strategii lizbońskiej,
- J. mając na uwadze to, że wdrażanie ok. 60-70 % prawodawstwa wspólnotowego dokonywane jest na szczeblu regionalnym i lokalnym,
- K. mając na uwadze konieczność elastycznego wykorzystywania funduszy strukturalnych tak, aby uwzględnić specyfikę poszczególnych regionów,
- L. mając na uwadze wprowadzenie różnych instrumentów finansowych, w tym także nowych inicjatyw: Jaspers⁽¹⁾, Jeremie⁽²⁾ i Jessica⁽³⁾, oraz uznając działania Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) jako pomocną dźwignię rozwoju przy racjonalizacji nakładów finansowych,
- M. mając na uwadze istotną rolę małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) w tworzeniu zdolności innowacyjnych w UE poprzez m.in. ich elastyczność i szybkość reagowania na nowe technologie i nowe sposoby zarządzania,
- N. mając na uwadze, że MŚP należy uznać za jedną z głównych sił napędowych innowacji w Europie oraz mając na uwadze, że państwa członkowskie i UE są zaangażowane w wzmocnienie innowacyjności małych przedsiębiorstw, ich możliwości technologicznych, jak również w stworzenie patentu wspólnotowego, który byłby dla nich dostępny,
- O. mając na uwadze, że zrównoważony rozwój sektora energii stanowi jedno z najpoważniejszych wyzwań stojących przed UE,
- P. mając na uwadze, że jedną z dziedzin szeroko rozumianej działalności gospodarczej jest również rolnictwo,
- Q. mając na uwadze, że znaczna część to jest około 70 % dochodu państw członkowskich pochodzi ze sfery usług,
- R. mając na uwadze prognozy dotyczące sytuacji demograficznej w UE (niski wskaźnik urodzeń i starzejące się społeczeństwo) są wyzwaniem społecznym dla UE i oferują szerokie możliwości dla działań innowacyjnych w państwach członkowskich, w tym również w sektorze usług,
- S. mając na uwadze konieczność tworzenia odpowiednich warunków w zakresie infrastruktury w odniesieniu do transportu, telekomunikacji oraz sieci informacyjnych,

(1) Joint Assistance in Supporting Projects in European Regions.

(2) Joint European Resources for Micro to Medium Enterprises.

(3) Joint European Support for Sustainable Investment in City Areas.

Czwartek, 10 maja 2007 r.

- T. mając na uwadze, że inni uczestnicy globalnej „gry” ekonomiczno-politycznej nie pozostają bierni, lecz także poszukują nowatorskich rozwiązań, i że innowacyjność może być atutem poprawiającym atrakcyjność i konkurencyjność gospodarki UE oraz spajającym regiony UE,
- U. mając na uwadze to, że innowacyjności nie należy traktować jedynie formalnie oraz uwzględniając istnienie swoistego „sprzężenia zwrotnego”, które przejawia się w tym, że właściwie prowadzona polityka regionalna sprzyja wielokierunkowym innowacjom, te zaś z kolei pociągają za sobą szybszy i bardziej harmonijny rozwój regionów, co służy spójności UE,
- V. mając na uwadze, że innowacyjność jest jednym z trzech priorytetów UE wymienionych w Strategicznych Wytocznych Wspólnoty (2007-2013),

Polityka dotycząca kapitału ludzkiego, edukacji, nauki i badań

1. zwraca się do Komisji oraz państw członkowskich o zapewnienie we wszystkich regionach UE równych szans i możliwości wszystkim obywatelom w dostępie do edukacji na wszystkich poziomach kształcenia, dzięki czemu wyzwolona zostanie umiejętność innowacyjnego, twórczego myślenia oraz zapewniony zharmonizowany rozwój jednostki (tak umysłowy, jak i fizyczny), w tym również w zakresie kształtowania aktywnych, etycznych i prospołecznych postaw obywatelskich;
2. docenia dotychczasowe rezultaty i zwraca się do Komisji oraz państw członkowskich o wspieranie rozwoju regionalnych ośrodków akademickich i naukowo-badawczych, jak również biegunów doskonałości w niektórych dziedzinach oraz o zacieśnianie ich współpracy, w szczególności pomiędzy działającymi biegunami doskonałości a tymi nowo powstałymi, a także poprzez sieci otwarte dla państw trzecich i szerszą wymianę naukowców i studentów oraz większy dostęp kobiet naukowców;
3. zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz władz lokalnych o promowanie projektów badawczych, których rezultaty mają zastosowanie w praktyce, przez co przyczyniają się do rozwoju regionów;
4. zwraca uwagę Radzie i Komisji, że w obecnej sytuacji demograficznej UE, polityka rodzinna, polityka bezpieczeństwa socjalnego i polityka ubezpieczeń społecznych prowadzone przez państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne wymagają reform i wyraża opinię, że szczególną uwagę należy zwrócić na fakt, że społeczeństwo europejskie coraz bardziej się starzeje, a osoby starsze należy zachęcać również ludzi starszych do włączania się w działania innowacyjne, wykorzystując ich wiedzę i doświadczenie;
5. zwraca się do Komisji oraz państw członkowskich, a także władz regionalnych i lokalnych, o podjęcie skuteczniejszych działań pozwalających na „wyławianie” utalentowanej młodzieży oraz zapewnienie jej możliwości rozwoju naukowego i intelektualnego, a także o wszechstronne wspieranie rozwoju młodej kadry naukowej;
6. podkreśla, że zmiany demograficzne tworzą również możliwości dla gospodarki UE; odnosi się do działań innowacyjnych w sektorze informatycznym i medycznym, w „domotyce”, teledystrybucji i dużej części sektora usług, transportu i opieki zdrowotnej, jak również planowania regionalnego; przypomina, że większość władz regionalnych i lokalnych posiada wystarczające uprawnienia do wdrożenia polityki w tych dziedzinach;
7. zwraca się do Komisji, państw członkowskich, Komitetu Regionów oraz władz regionalnych z sugestią, aby dla wzmocnienia ducha innowacyjności systematycznie uaktywniać społeczności regionalne i lokalne poprzez wielokierunkowe wzmocnianie dialogu ze społeczeństwem, ze szczególnym uwzględnieniem środowiska gospodarczego, wpisujące się w zasadę bottom-up;
8. uznaje innowacyjność za niezbędną do tworzenia miejsc pracy w Europie;
9. stwierdza, że warunkiem koniecznym do zwiększenia zdolności innowacyjnych UE jest swobodny i bezpłatny — bądź bardzo tani — dostęp poprzez szerokopasmowy internet, w tym na obszarach oddalonych, peryferyjnych, górskich i wsiarskich, a także na obszarach wiejskich, do:
 - a) informacji o charakterze administracyjnym (na wszystkich poziomach administrowania), umożliwiających załatwianie przez Internet większości spraw urzędowych, w tym dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej,
 - b) informacji o charakterze naukowym, ekonomicznym, prawnym, kulturowym — przy poszanowaniu zasad własności intelektualnej (szersze upowszechnienie e-bibliotek),

Czwartek, 10 maja 2007 r.

oraz zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych o zapewnienie każdemu obywatelowi możliwości dostępu do tych informacji oraz jak najszerszego udostępnienia wykonywania pracy przy wykorzystaniu technik informacyjno-komunikacyjnych (ICT), co pomoże walczyć z bezrobociem i co jest szczególnie istotne dla osób, które sytuacja osobista lub zawodowa zmusza do pracy lub nauki na odległość, oraz tych które pragną pracować w domu, w tym w szczególności osób wychowujących dzieci, osób niepełnosprawnych lub sprawujących opiekę nad innymi;

10. domaga się, aby władze lokalne, regionalne i krajowe, we współpracy z organami sektorowymi — takimi jak izby handlowo-przemysłowe i inne ośrodki informacyjne — powołały do życia wspólne punkty informacji kompleksowej; podkreśla, że można to osiągnąć poprzez reformę obecnych sieci informacyjnych, bez potrzeby zwiększania wydatków; zauważa także, że w ten sposób firmy i instytucje badawcze mogą pod tym samym adresem uzyskać informacje na temat polityki w dziedzinie innowacji, badań i rozwoju regionalnego na szczeblu lokalnym, regionalnym, krajowym i UE;

11. uważa, że dla wzmocnienia innowacyjnych działań w całej UE niezbędne jest szerokie wspieranie działalności wynalazczej, a w konsekwencji patentowej i licencyjnej oraz zwraca się do Rady, Komisji i państw członkowskich o wzmoczenie prac wiodących do wprowadzenia patentu europejskiego oraz zapewnienia poszanowania praw autorskich (*Intellectual property rights strategy*), a także o zdecydowaną i skuteczną walkę z plagiatami i praktyką podrabiania towarów oraz o podjęcie wysiłków w celu ustanowienia rozwiązań globalnych w tej materii, dla których wzorce europejskie powinny odgrywać wiodącą rolę;

12. podkreśla, że środki rozwoju innowacji dotyczą również innowacji nietechnologicznych w zakresie kwestii organizacyjnych i związanych z usługami; z satysfakcją odnotowuje, że na posiedzeniu w dniu 5 grudnia 2006 r. Rada ds. konkurencyjności podjęła decyzję o opracowaniu wytycznych politycznych dotyczących innowacji w dziedzinie usług i innowacji nietechnologicznych; zwraca się do Komisji o włączenie w te prace organizacji przedstawicieli przedsiębiorstw zaangażowanych w ten proces; wzywa władze regionalne do wdrożenia środków mających na celu wsparcie innowacji nietechnologicznych;

13. uważa, że dotychczasowe funkcjonowanie klastrów innowacji i biegunów doskonałości przyniosło dobre rezultaty oraz że należy poszerzyć je o wnioski wyszczególnione w powyższym komunikacie Komisji zatytułowanym „Wykorzystanie wiedzy w praktyce: Szeroko zakrojona strategia innowacyjna dla UE”; uważa, że należy również wziąć pod uwagę powyższy dokument roboczy Komisji zatytułowany „Strategie i działania w dziedzinie innowacji” (który obejmuje „voucher na innowacje”) oraz powyższe zalecenia EURAB; zwraca się do Komisji oraz państw członkowskich o wspieranie rozwoju klastrów, jako struktur tworzących pomosty pomiędzy ośrodkami badawczo-naukowymi, centrami edukacyjnymi, przedsiębiorstwami i społecznościami lokalnymi;

14. uznaje, że dynamiczny rozwój innowacji na szczeblu regionalnym — w szczególności w zagłębiach przemysłu tradycyjnego i działalności jednorodnej — mógłby stanowić skuteczny środek zapobiegający negatywnym skutkom delokalizacji i sprzyjający zatrudnieniu w regionie;

15. zachęca państwa członkowskie do rozwijania współpracy przy tworzeniu europejskich platform technologicznych, dających możliwości skoncentrowanych działań innowacyjnych poprzez międzynarodowe i międzyregionalne łączenie sektora przemysłowego i biznesowego ze środowiskiem naukowo-badawczym i finansowym;

16. uznaje konieczność tworzenia regionalnych ośrodków i stref innowacyjności oraz łączenia ich za pomocą sieci z podobnymi strukturami w innych regionach i państwach członkowskich lub państwach trzecich;

17. przyjmuje z zadowoleniem fakt, że nakłady na badania i rozwój w siódmym programie ramowym w dziedzinie badań zwiększono o około 40 %; niemniej jednak podkreśla, że obecny poziom nakładów na badania i rozwój jest wciąż niebezpiecznie niski, a nakłady przeznaczane na ten cel z budżetu wspólnotowego są dalece niewystarczające i zwraca się do państw członkowskich o możliwie szybkie, istotne zwiększenie procentu PKB przekazywanego na badania i rozwój zarówno na poziomie krajowym, jak i regionalnym, akcentując także konieczność racjonalnego, zgodnego z przeznaczeniem wydatkowania tych środków;

18. wyraża zaniepokojenie faktem, że chociaż organy UE uznają kluczowe znaczenie wspierania innowacyjności, to jednak środki przeznaczone na badania i rozwój nie wystarczają na zaspokojenie rzeczywistych potrzeb Unii i zapewnienie jej konkurencyjności;

Czwartek, 10 maja 2007 r.

19. uważa fundusze strukturalne za jedno z podstawowych narzędzi wspierania zdolności innowacyjnych i zmniejszania dysproporcji gospodarczych między regionami, sugeruje Komisji, państwom członkowskim i władzom regionalnym zwiększenie wysokości kwot przeznaczonych w funduszach strukturalnych na badania i innowacje, które przyczyniają się do rozwoju;

20. wyraża przekonanie, że powołanie Europejskiego Instytutu Technologicznego (EIT) byłoby nowym otwarciem, zapobiegającym „drenażowi mózgow” i stwarzającym dla zdolnych europejskich naukowców niepowtarzalną szansę prowadzenia badań naukowych na najwyższym poziomie oraz że byłoby to również źródło potencjalnego wspierania regionalnych instytucji naukowo-badawczych, zwraca się do Rady, Komisji i państw członkowskich o przyśpieszenie powołania EIT, wzmacniając tym samym konkurencyjność oraz potencjał Wspólnoty w „trójkącie wiedzy”, który tworzą: innowacje, badania i edukacja;

21. zachęca Komisję do opracowania strategii na rzecz tworzenia otwartego, wspólnego konkurencyjnego, europejskiego rynku pracy dla naukowców, zaś państwa członkowskie i władze regionalne do wdrożenia tej strategii, tak aby zapewnić naukowcom możliwość rozwoju poprzez właściwe perspektywy zawodowe i ułatwienia odnoszące się do mobilności, polityki gospodarczej i energetycznej oraz narzędzi finansowych i administracyjnych;

Polityka gospodarcza, energetyka, narzędzia finansowe i administracja

22. zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych, w ramach przyznanych im uprawnień, o wszechstronne (w tym także poprzez ułatwienia dotyczące procedur administracyjnych oraz systemu fiskalnego lub środków z zakresu procedur zamówień publicznych na dostawy) wspieranie MŚP, jako mających najbardziej kreatywne oraz dynamiczne możliwości wprowadzania innowacji technologicznych i organizacyjnych i mogą skutecznie podnieść poziom konkurencyjności gospodarki europejskiej i polepszyć sytuację na rynku pracy;

23. podkreśla znaczenie usprawnienia dostępu małych i średnich przedsiębiorstw do środków finansowych z funduszy strukturalnych, aby obywatele europejscy odczuli zwiększenie stosunku między kosztami a zyskami, jakie przynoszą wydatki Unii; uważa w tym aspekcie, że należy sprzyjać większej dywersyfikacji finansowania i postawić sobie w szczególności za cel większe rozwijanie potencjału kapitału ryzyka;

24. zwraca się do władz regionalnych i lokalnych o inspirowanie i wspieranie regionalnej współpracy między ośrodkami naukowo-badawczymi i przedsiębiorstwami różnych wielkości, zarówno małymi, średnimi jak i dużymi, włączając w to w ramach możliwości instytucje gospodarki społecznej; wzywa władze regionalne i lokalne do potraktowania zasady „otwartej innowacji” (współpraca między przemysłami, MŚP i rządem w dziedzinie badań i innowacji poprzez tworzenie klastrów) jako siły napędowej rozwoju regionalnego;

25. podkreśla, że fundusze strukturalne i Fundusz Spójności odgrywają ważną rolę we wdrażaniu celów lizbońskich, zwłaszcza w dziedzinie innowacyjności;

26. uważa fundusze strukturalne za podstawowe narzędzie wspierania zdolności innowacyjnych, szczególnie zaś dążenia do spójności, a tym samym zmniejszania dysproporcji gospodarczych między regionami; proponuje istotne zwiększenie wysokości kwot przeznaczanych w funduszach strukturalnych na badania i innowacje;

27. mając jednak na uwadze, że na szczeblu lokalnym i regionalnym mikroprzedsiębiorstwa i przedsiębiorstwa rzemieślnicze są szczególnie istotne dla polityki proinnowacyjnej i powinny być wspierane przy współpracy z państwowymi i prywatnymi jednostkami badawczymi, w szczególności w zakresie słabozaawansowanych i średniozaawansowanych technologii; zwraca się do Komisji o przedstawienie Parlamentowi i Radzie konkretnego programu działań dotyczących takich przedsiębiorstw i zaleca państwom członkowskim i władzom regionalnym ich wspieranie przy pomocy funduszy strukturalnych, również w ramach kształcenia studentów; wyraża jednak ubolewanie, że nie zaproponowano dla nich środków operacyjnych; w związku z powyższym wzywa Radę i Komisję do dopilnowania, aby uwzględniono specyfikę i potrzeby tych przedsiębiorstw podczas opracowywania priorytetów strategii;

28. wzywa władze krajowe i regionalne, aby stworzyły warunki, które wzmocnią formy współpracy międzyregionalnej i ponadgranicznej w dziedzinie innowacji, a jednocześnie w jak największym stopniu uproszczą procedury administracyjne dotyczące finansowania takiej współpracy;

Czwartek, 10 maja 2007 r.

29. zaleca władzom krajowym, regionalnym i lokalnym podjęcie niezbędnych działań innowatorskich w szeroko rozumianej dziedzinie usług, w tym również usług publicznych;
30. zachęca państwa członkowskie, aby dla skutecznego realizowania polityki proinnowacyjnej w regionach wykorzystywać komplementarność użycia Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności oraz środków będących w dyspozycji siódmego programu ramowego na rzecz badań oraz programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji;
31. uważa, że konieczne i społecznie bardzo oczekiwane jest radykalne zmniejszanie barier biurokratycznych, zwraca się do Komisji oraz państw członkowskich o przeanalizowanie, w zakresie przyznaných uprawnień, pod tym kątem prawodawstwa tak wspólnotowego, jak i krajowego oraz regionalnego i lokalnego i wprowadzenie daleko posuniętych uproszczeń, a tam, gdzie jest to możliwe, ujednoczenia procedur administracyjnych, zwłaszcza przy rozpoczynaniu i prowadzeniu działalności gospodarczej (pojedyncze punkty kontaktowe);
32. uważa, że celowe jest instytucjonalne wsparcie samorządów lokalnych i regionalnych w ich proinnowacyjnych działaniach, zwraca się do państw członkowskich, aby rozważyły — zgodnie z zasadą subsydiarności oraz wytycznymi dotyczącymi pomocy państwowej przyjętymi przez Komisję — przekazywanie im możliwie szerokiego zakresu zadań i kompetencji wraz z adekwatnymi źródłami dochodów własnych, subwencji lub dotacji, co powinno sprzyjać poszukiwaniu optymalnych rozwiązań dla mieszkańców;
33. zwraca się do państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych, aby w poszukiwaniu sposobów realizacji proinnowacyjnych inwestycji oraz przedsięwzięć szerzej sięgać po rozwiązania uwzględniające partnerstwo publiczno-prywatne, wykorzystując przy tym dobre praktyki z innych krajów i regionów i przyjmując za naczelną kryterium efektywne wykorzystanie środków;
34. zwraca uwagę na konieczność posiadania pogłębionego systemu partnerstwa publiczno-prywatnego, mającego uzupełniać finansowanie publiczne udostępniane przez państwa członkowskie i Wspólnotę; zauważa, że powodzenie tego rodzaju działalności zależeć będzie przede wszystkim od umożliwienia potencjalnym uczestnikom nawiązania wzajemnych kontaktów;
35. domaga się, aby Komisja w perspektywie ewentualnych napięć między polityką konkurencji i polityką pomocy państwa z jednej strony, a wsparciem takich projektów przez fundusze strukturalne z drugiej strony, złagodziła te napięcia w odniesieniu do partnerstw publiczno-prywatnych, a także innych kwestii, w tym infrastruktury szerokopasmowego łącza internetowego;
36. uważa, że dla wdrożenia proinnowacyjnej polityki tak na szczeblu poszczególnych krajów, jak i regionów potrzebne są ułatwienia w pozyskiwaniu kapitału, zwraca się do Rady, Komisji i państw członkowskich o kreowanie adekwatnych do potrzeb narzędzi finansowo-kredytowych oraz systemu zarządzania ryzykiem w przedsięwzięciach innowacyjnych, w tym kontekście docenia proinnowacyjne znaczenie nowych inicjatyw finansowych podjętych przy współudziale EBI oraz Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego (EFI), mianowicie Jaspers, Jeremie i Jessica, uznaje za potrzebne możliwe szerokie upowszechnienie w regionach wiedzy na temat skutecznego i praktycznego ich zastosowania;
37. zwraca jednak uwagę, że obecny system kapitału ryzyka nie spełnia wymogów dotyczących finansowania innowacji w małych przedsiębiorstwach i mikroprzedsiębiorstwach, w szczególności w zakresie innowacji nietechnologicznych; wzywa Komisję, EBI i EFI do zdefiniowania sposobów finansowania przystosowanych do tych przedsiębiorstw i przedsiębiorstw rzemieślniczych, dostosowując kapitał ryzyka lub opracowując w razie potrzeby inne nowatorskie instrumenty finansowania; przypomina, że inicjatywa Jeremie nie może ograniczać się do wspierania innowacji jedynie w zakresie technologii zaawansowanych, i zwraca się do państw członkowskich i regionów o dopilnowanie, aby wspierała ona również innowacje w dziedzinie technologii słabozaawansowanych i średniozaawansowanych;
38. wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze regionalne do skoncentrowania się nie tylko na dużych projektach i biegunach doskonałości, ale również do zwrócenia uwagi na mniejsze projekty w uboższych regionach i do stworzenia odpowiednich mechanizmów mikropożyczek;

Czwartek, 10 maja 2007 r.

39. uznaje, że innowacyjność wiąże się z możliwością szybkiego i bezpiecznego przemieszczania się osób oraz towarów i wymaga uaktywnienia społeczności regionalnych w zakresie udostępniania infrastruktury transportowej, zwraca się do Komisji, państw członkowskich oraz władz regionalnych i lokalnych o podjęcie nowatorskich technicznie i organizacyjnie działań w zakresie komunikacji, a zwłaszcza transportu publicznego, w tym miejskiego i regionalnego;

40. wyraża zadowolenie z podejmowania przez Parlament Europejski, Radę i Komisję europejskich problemów energetycznych UE i ma świadomość tego, że polityka energetyczna jest z zasady domeną państw i że ma ona znaczący wpływ na innowacyjny charakter gospodarki, zachęca państwa członkowskie do uwzględnienia aspektów regionalnych tej polityki, w tym edukacji energetycznej, co powinno powodować większą aktywność w racjonalizacji zużycia energii oraz pozyskiwaniu „czystej” energii, przy wykorzystaniu uwarunkowań terenowych, a także lokalnych źródeł energii oraz propagowaniu energo-inteligentnych budynków, gospodarki, którą w szerszym zakresie zasilają dostawy energii ze źródeł odnawialnych, systemu transportowego skuteczniej wykorzystującego możliwości łączenia różnych rodzajów transportu i skuteczniejszych procesów ponownego wykorzystania i recyklingu; podkreśla pozytywną rolę, jaką w tym zakresie mają odegrać MŚP;

Obszary miejskie, obszary wiejskie i ekologia

41. zwraca się do Komisji oraz państw członkowskich o to, aby — dla powstrzymania zjawiska wyludniania się pewnych obszarów, spowodowanego ubóstwem ekonomicznym i bezrobociem — skutecznie realizować politykę wyrównywania międzyregionalnego uwzględniając rozwój innowacji w gospodarkach poszczególnych regionów, co wzmocni zdolności innowacyjne Wspólnoty i przyczyni się do osiągnięcia rzeczywistej spójności terytorialnej;

42. zwraca uwagę Komisji, państwom członkowskim oraz władzom regionalnym na to, że dla tworzenia klimatu przyjaznego innowacjom konieczne jest zapewnienie ludziom właściwych warunków życia: zagwarantowania odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa, opieki zdrowotnej, ochrony środowiska, warunków mieszkaniowych, dostępu do edukacji, kultury i usług itd.;

43. zwraca się do państw członkowskich i władz regionalnych o to, aby wobec wiodącej roli ośrodków miejskich, jako miejsca życia większości mieszkańców Unii i zarazem jako lokalnych i regionalnych centrów innowacji, wspierały prowadzenie dalekosiężnej gospodarki przestrzennej, tworząc odpowiednie warunki dla racjonalnego i harmonijnego wykorzystania przestrzeni miejskiej oraz trwałego rozwoju miast, z należyтым uwzględnieniem potrzeb gospodarczych, mieszkaniowych i rekreacyjnych oraz tych w zakresie ochrony środowiska;

44. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o wspieranie inicjatyw zapewniających innowacyjne działania proekologiczne (eko-innowacje), zgodnie z wytycznymi dotyczącymi strategii zrównoważonego rozwoju, służące między innymi zrównoważonemu rozwojowi regionalnemu; zwraca również uwagę na znaczący potencjał MŚP w zakresie tego typu innowacji;

45. uwzględniając fakt, że obszary wiejskie, na których mieszka około 20 % mieszkańców Unii, stanowią o strategicznym bezpieczeństwie żywnościowym UE, zwraca się do Komisji, państw członkowskich i władz regionalnych o włączenie kwestii produkcji i przetwórstwa rolno-spożywczego, a także warunków życia mieszkańców obszarów wiejskich w pole polityki w zakresie innowacji;

Dobre praktyki, konsolidacja polityki innowacyjnej

46. docenia dotychczasowe prace Komisji w zakresie oceny polityki innowacyjnej na szczeblu państw członkowskich (np. European Innovation Progress Report), zwraca się do niej o systematyczne analizowanie stopnia rozwoju poszczególnych regionów przy użyciu maksymalnie zobiektywizowanych wskaźników określających poziom innowacyjności; sugeruje przedstawienie analiz i ocen oraz najlepszych praktyk w tym zakresie w opracowywanym czwartym sprawozdaniu na temat spójności;

47. zwraca się do Komisji o podjęcie działań w zakresie konsolidowania Narodowych Strategicznych Ram Odniesienia, które powinny uwzględniać Regionalne Strategie Innowacji tak, aby uwypuklać faktyczną innowacyjność i łączyć je we wspólny system, spójny dla całej UE;

Czwartek, 10 maja 2007 r.

48. docenia dotychczasowe rezultaty w zakresie wymiany doświadczeń i najlepszych praktyk pomiędzy regionami i wspólnotami lokalnymi poprzez sieci współpracy i zwraca się do Komisji o dalsze wspieranie rozwoju tych sieci i transferu innowacji przy wykorzystaniu najnowszych technik informacyjnych i komunikacyjnych, które znacząco ułatwiają docieranie z informacjami i ich wymianę, zwłaszcza w kontekście potrzeby aktywizowania społeczności żyjących na obszarach odległych; w tej sytuacji z zadowoleniem przyjmuje fakt, iż Komisja zachęca powyższe regiony i miasta do współpracy, oczekując jednocześnie konkretnych propozycji dotyczących wdrażania tejże inicjatywy;

49. zwraca się do Komisji, aby we współpracy z państwami członkowskimi, ich władzami regionalnymi i lokalnymi dokonała śródkresowego przeglądu wyników realizowanej dotychczas polityki spójności i powyższych Strategicznych Wytucznych Wspólnoty, aby ocenić realizację unijnej polityki innowacyjności w regionach;

50. przypomina Komisji, że mające się ukazać wkrótce czwarte sprawozdanie w sprawie spójności musi również służyć poprawie polityki spójności w przyszłości; odnosi się również do „Agendy terytorialnej UE”, która ma zostać opracowana w 2007 r.; podkreśla, że ten dokument strategiczny ma na celu stworzenie nowych i przyszłościowych koncepcji rozwoju terytorialnego (w szczególności w dziedzinie rozwoju regionalnego i rozwoju miast, wykorzystania „masy krytycznej” do klastrów regionalnych oraz zróżnicowanego podejścia do regionów), a także wykorzystuje kulturę jako element wspierający rozwój regionalny;

51. wyraża nadzieję, że niniejsza rezolucja pokaże, jaką wagę dla miast i regionów ma rozwój i wzrost na poziomie regionalnym i będzie stanowić wkład w debatę nad rocznymi sprawozdaniami dotyczącymi postępów państw członkowskich w ramach strategii lizbońskiej;

*
* *
*

52. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, parlamentom i rządów państw członkowskich, a także Komitetowi Regionów.

P6_TA(2007)0185

Wzmocnienie prawodawstwa wspólnotowego w zakresie informowania i konsultowania pracowników

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie wzmocnienia prawodawstwa wspólnotowego w zakresie informowania pracowników i przeprowadzania z nimi konsultacji

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 136 traktatu WE,

— uwzględniając dyrektywę nr 2002/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 2002 r. ustanawiającą ogólne ramowe warunki informowania i przeprowadzania konsultacji z pracownikami we Wspólnocie Europejskiej⁽¹⁾, dyrektywę Rady nr 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa państw członkowskich w zakresie zwolnień grupowych⁽²⁾, dyrektywę nr 94/45/WE z dnia 22 września 1994 r. w sprawie ustanowienia Europejskiej Rady Zakładowej lub trybu informowania i konsultowania pracowników w przedsiębiorstwach lub w grupach przedsiębiorstw o zasięgu wspólnotowym⁽³⁾, a także dyrektywę Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów⁽⁴⁾ z których wszystkie dotyczą harmonizacji ustawodawstwa państw członkowskich w zakresie instrumentów dialogu między kadrami zarządzającymi a pracownikami,

⁽¹⁾ Dz.U. L 80 z 23.3.2002, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. L 225 z 12.8.1998, str. 16.

⁽³⁾ Dz.U. L 254 z 30.9.1994, str. 64.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 82 z 22.3.2001, str. 16.